

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izdaja vsak četrtek in veča s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnja do odpovedi. — Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnice, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

VOLILCI

celjskega, vranskega, gornjegrajskega, šmarskega, konjiškega in laškega sodnega okraja.

Zopet vas kliče dolžnost dne 23. januarja na volišče, da si izberete v kmečkih občinah poslanca za deželni zbor namesto obolelega dr. Dečka. Sami ste si na zaupnem shodu v Celju dne 30. decembra preteklega leta izbrali moža, katerega spoznate za sposobnega, da vas zastopa v deželnem zboru. Ta mož je

Alojzij Terglav,

kmet v St. Petru v Savinjski dolini.

Na mnogoštevilnih shodih se vam je od vas izbrani kandidat predstavil ter vam razvijal načrt svojega delovanja, ako bode izvoljen. In kjerkoli ste slišali ta njegov načrt, izjavili ste se za svojega kandidata ter rekli: Naš poslanec mora biti

Alojzij Terglav,

kmet v St. Petru v Savinjski dolini.

Nasprotni mu kandidat je postavljen od celjskih liberalnih odvetnikov in koncipientov ter od liberalnega učiteljstva. G. Terglava so si izbrali kmetje iz volilnega okraja sami ter ga proglasili svojim kandidatom.

Na shodih je liberalni kandidat že dovolj jasno pokazal, da je in mora biti sluga liberalnega učiteljstva, ki vedno bolj izrablja naše slovensko ljudstvo v svoje sebične namene.

Kandidat katoliških slovenskih kmetov pa bo tudi v šolskem vprašanju stal ob strani kmetov ter zastopal njihovo stališče.

Podlistek.

Kmečki kralj Matija Gubec.

Iz hrvatskega Marko Krajin.

(Dalje.)

Vi se torej zaklinjate, reče Gubec ostro mlademu Gregorijancu, dobro; pustite mi tri, štiri dni, da vso stvar razmislim; potem pošljem po katerega vaših ljudi, da mu povem, kako in kaj.

Dobro! Za tri dni! Zdaj pa lahko noč, Mato, se poslovil Stefan, stisne kmetu roko in odjezdi. Topol konjskih kopit se kmalu izgubi med bregovi.

Gubec pa je sedel še dolgo v noč pod orehom, roke uprte ob kolena, obraz v dlaneh ter razmišljal o bodočih dneh.

Med tem pa je hitel Jurov stric Andrej Mogač na Susjed, da pride še isto noč pred grajščaka.

III.

„Prišel sem, da opomnim vaše gospodstvo, da je Juro Mogač slobodnjak!“

Ko pride drugi dan Matija Gubec v vas pod Susjedom, vidi v vasi mnogo konj, privezanih k drevesom, okoli njih pa čudno gručo ljudi, sami Tahovi vojaki konjeniki iz raznih krajev in v najrazličnejši opravi. Neka postarna ženica mu začne jokaje tožiti, kaka nadloga so ti ljudje za vas. Pri nobeni hiši ni ne goske, ne piščeta več, vse so spravili ti gladovniki; dekle ali pa mlada žena pa se niti čez prag ne sme pokazati.

Pravili so mu tudi, da jo mahne Tah v par

Volilci!

Dne 23. t. m. vam je torej izbirati, ali hočete poslanca, ki bo zastopal liberalno učiteljstvo, ali pa poslanca, ki bo zastopal kmečke koristi. In tak kmečki poslanec bo

Alojzij Terglav,

kmet v St. Petru v Savinjski dolini.

Pridite torej, katoliško-narodni kmetje dne 23. t. m. vsi na volišče in oddajte svoje glasove za moža, kojega program je katoliški, slovenski, kmečki, ki stoji neomajeno na stališču Slovenske kmečke zveze. G. Terglavu lahko in z mirno vestjo zaupate svoje težnje. On je izmed vas in bo za vas. Naj živi torej naš kandidat.

Alojzij Terglav,

kmet v St. Petru v Savinjski dolini.

Kandidatura Alojzija Terglava v laškem okraju povsod z navdušenjem sprejeta!

Po klavernih shodih protikandidata Zdolšeka vršili so se v nedeljo dne 12. t. m. v Laškem trgu v pivnici zjutraj ob 8. uri, v Loki pri Zidanem mostu ob 12. uri in v Dolu pri Hrastniku ob 3. uri popoldne krasni shodi kandidata Terglava, polni navdušenja za Kmečko zvezo. Govorila sta kandidata Terglav in državni poslanec dr. Benkovič. Kandidatura se je povsod soglasno in navdušeno sprejela in poslancu dr. Benkoviču izrekla zaupnica. Udeležba je bila povsod prav velika.

dneh s četo na Ogrsko, pa da misli vse neoženjene fante s silo vtakniti med konjenike.

Gubca močno zazebe pri zadnji vesti in poda se naravnost proti gradu.

Že od daleč mu pridonil na uho glasen krik in psovanje kmetov in vojakov, ki so begali semtertje po grajskem dvorišču.

Sredi dvorišča je stal postaren mož srednje velikosti, kratkih rok in kratkih nog, a sicer silno žilave in krepke rasti.

Debela glava, zasajena med široka pleča, mu je posuta z belimi, jakor volna mehki lasmi. Obraz mu je ves rdeč in surov, nos tumpast, nosnice široke, ustne debele, brada bela ko sneg, brki pod nosom dolgi in gosti. Majhne, nekoliko zaprte oči zro boede in zlobno v svet. Na divjem obrazu mu kroži neprestano zločest nasmeh.

To je grajščak Franc Tah!

Desno roko je bil vtaknil v zeleno suknjo, v levici pa drži za hrbtom bič. Siroko razkoračen gleda, kako kroti njegov sin Gavro besnega konja.

Nekoliko proč od grajščaka stoji več kmetov z odkritimi glavami in žena srednje starosti z detetom na roki; debele solze ji polzejo po velem, potnem obrazu.

Konj se je vzpenjal kakor sam hudič, a mladič je sedel na konju kakor bi ga prilepil. S satanskim zadovoljstvom se obrne stari Tah k bližnjemu kmetu, pa ga vpraša:

To je tvoj konj? Odkod pa imaš ti takega konja?

Ugrabil sem ga Turčinu v zadnji vojski, ko sem služil kot konjenik pri banu.

Cemu pa je tebi tak konj? Saj to ni za kmeta! Izkažem ti milost: Tega konja zajašem jaz, ko gremo v Kanižo!

Na Dolu se je ob enem osnoval krajni odbor Slovenske kmečke zveze.

Na Loki je par socialdemokratov hotelo prekriti dr. Benkoviča, ki je govoril o svojem glasovanju zoper uvoz inozemske živine, toda utihnili so, ko so par debelih slišali in so jim zborovalci žugali, da jih na hladno postavijo.

Kandidat je mirno in trezno razvijal svoj program; dr. Benkovič je govoril o nalogah zadnjega in bodočega zasedanja državnega zbora.

Politični ogled.

— **Koroško.** Dne 12. t. m. se je vršil v Celovcu občni zbor Krščansko-socialne zveze za Koroško. Začrtali so si program za prihodnje delovanje. Naglašala se je tudi potreba ustanovitve Kmečke zveze. V kratkem se priredi v Celovcu socialni in zadružni tečaj. Leta 1909. se bo brzkone priredilo veliko zborovanje S. K. S. Z. na Koroškem. Na Koroškem se je začelo krepko in nadejno delovanje!

— **Kat. stranka na Češkem.** Na strankarskem shodu katoliško-narodne stranke v Pragi 5. in 6. januarja t. l. je bilo jako živahno. Predsedoval je državni poslanec dr. Horsky. Izrekli so se za to, da se organizacija izvede po školijah, za katere se izvolijo izvrševalni odbori. Za deželnozborske volitve se sklenili postaviti kandidate v vseh okrajih, kjer je količjak upanja na uspeh.

— **Starostno zavarovanje.** Industrijski svet se je te dni posvetoval o zavarovanju za starost in onemoglost. Sklenilo se je, da se priklonijo zavarovanju vsi domači delavci, da se zavarujejo za slučaj boleznih tudi začasni delavci in da so prosti zavarovanja uslužbenci s plačo nad 3600 K. Pravico da zavarovanja dobe tudi poljski delavci, za kar velja posebna določila. Za slučaj nezgode se morajo zavarovati tudi mladoletni delavci. Sprejela se je tudi resolucija glede zavarovanja malih kmetov in obrtnikov.

Mala politična naznanila.

Dne 11. januarja. Delegacije se snidejo dne 27. januarja. — V italijanski Abesiniji so nastali nemiri. — Iz Feca v Maroku se poroča, da so

Ali vaša milost! Ni besedice! Pod noge in hvali Boga, da si še živ!

Nesrečni kmet, tako tolovajski oropan najboljšega konja, ki ga je imel, žalostno povesti glavo in odide ves potrt, dobro vedoč, da tu ni več pomoči. Zdaj pristopi k Tahu žena, ki smo jo prej videli z detetom v roki, še vedno plakajoča.

Milost vaša! Jaz sem Marušička iz Zaprešiča; vaši hlapci so me oropali vsega mojega ubogega imetja; zdaj sem brez kruha, gola in bosa. In vse je bilo moje.

Kaj, tvoje? Nič ni tvoje! — A res, zdaj se spomnim! H gospe Uršuli si idi zopet po rejenega vola!

Ta hip se zaleti Gavro s konjem proti Marušički in gotovo bi jo podrl z detetom vred na tla, da ni priskočil naglo Gubec na mesto in zgrabil konja za uzdo. Stari Tah osupne pa vpraša kmeta:

Kdo si ti?

Matija Gubec iz Zgornje Stubice.

Gubec? Gubec? Oni kmečki Bog, moj podložnik? pripomni porogljivo Tah.

Podložnik gospe stubičke, odgovori Gubec kratko in mirno.

Slišal sem, da znaš biti ohol; nisem še te videl. Kake milosti želiš?

Nikake milosti nisem prišel prosit, temveč pravice iščem.

Kmet — pa pravico?

Da! Čul sem, da vaša milost vpisuje fante v vojake in da je vpisan tudi Juro Mogač iz Stubice. A on je slobodnjak in dolžen je iti na vojsko samo, če ga kliče ban, — pa se zdaj ženi.

Kaj pa tebe ta fant brizra?

proglasili v tamošnji mošeji Muley Hafida za sultana ter da so odstavili sultana Abdul Aziza, ker je prodal deželo Francozom. — Finančni položaj Rusije je postal zelo ugoden. Mnogo finančnikov, ki so se vsled ameriškega poloma ustrašili, je zdaj naložilo svoj denar na ruske državne papirje, ki pri razmeroma nizkem kurzu nesejo visoke obresti. Ker je upati, da bo tretja duma delala in se bo vrnil red v deželo, se je nadejati še nadaljnjega dviganja ruskih kurzov. — Niževavstrijski katoliški shod se vrši meseca septembra v St. Hipolitu.

Dne 12. januarja. Prestolonaslednik Fr. Ferdinand je odpotoval s svojo soprogo in otroci v Švico, da si ozdravi katar. — Rumunski vojni minister Averescu je bil včeraj pri našem cesarju v avdienci. — Avstrijski katoliški shod bo l. 1909. na Dunaju. — Katoliška kmečka zveza za Srednje in Zgornje Stajersko je štela koncem l. 1907. čez 40 tisoč udov.

Dne 13. januarja. Mulej Hafida so proglasili tudi v Mekinešu za sultana. — V Monastiru je turška sodnija obesila bolgarskega vstaša Stojana Nikolo Navteja, ki je usmrtil v svojem življenju 15 oseb, deloma mohamedance, deloma Grke. — Drugi oddelek industrijskega sveta na Dunaju je dokončal posvetovanje o vladnem načrtu glede delavskega zavarovanja. — Gališki namestnik grof Potocki namerava odstopiti. — V Berlinu je priredilo delavstvo velike obhode, da demonstrira za splošno in enako volilno pravico. — Danes je umrl prvi poslanec novega državnega zbora, niževavstrijski poslanec krščanski socialce Kührschelm. — V Parizu je umrl knez Poniatowsky, potomec slavne poljske rodbine, iz katere je bil eden poljski kralj in eden maršal Napoleonov. — Iz Perzije se zopet poročča o nesporazumljenju med šahom in parlamentom.

Dne 14. januarja. Car je imenoval ruskega ministrskega predsednika za svojega državnega tajnika. — Gospodarski odsek našega državnega zbora je začel danes s svojimi sejami. Proračunski odsek bo začel zborovati dne 21. t. m. — Admiral Filibert brzojavil iz St. Aulaire v Maroku, da ni bil Mulej Hafid proglašen sultanom in da je v vseh obmorskih mestih mir. — Belgijski kralj Leopold je nevarno zbolel.

Razne novice.

* **Osebnosti.** Umrl je dne 6. t. m. v Gradcu vodja zemljiške knjige v Mariboru g. Josip Lenart v starosti 59 let.

* **Imenovanje.** Stalni namestniški koncipist je postal dr. Franc Ratej, začasn timer konceptni praktikant pa dr. P. Terlav.

* **S šole.** Za nadučitelje so imenovani: v Slatini na nemški šoli g. Franc Januš, v Storeh g. Franc Cmerek, za definitivne učitelje pa gospodje in gđ. proviz. učitelji ozir. učiteljice: v St. Vidu pri Ptujju Anton Kovačič, v Reichenburgu Stefan Seliga, v Gor. Gradu Jožef Korban, pri Sv. Barbari v Halozah Ema Trstenjak, v Laporju Frančiška Hribar, pri Novi Štifi Stefanija Einspieler, v Podgorju Matilda Smid, v Hrastniku Mihael Roš, v Trbovljah-Vodah Jožef Velkavrh.

* **Mariborsko učiteljsko.** Za c. kr. vadniška učitelja na c. kr. učiteljsku v Mariboru sta imenovana gg. Miroslav Sijanec, dosedaj učitelj na mornariški šoli v Pulju, in Ot. Herbst, dosedaj učitelj v Kočevju.

* „**Straza**“, naš novi list, začne izhajati šele dne 1. sušca iz tehničnih ozirrov. Dr. Benkovič prosi,

Sin moje sestre je, ujec sem mu namesto očeta in matere. Prišel sem, da opomnim vaše gospodarstvo, da je Juro Mogaič slobodnjak.

Kaj slobodnjak! Briga me! Z menoj gre na vojsko. Zeniti pa se ne sme. Zdaj veš! Malopridnež je, upornik, puntar!

Svoboden človek je! odgovori Gubec krepko in odločno. Na vojsko mu po postavi ni treba iti in tudi ženi se lahko!

Pokažem ti, pes kmečki, ali mu je treba na vojsko ali ne!

Tah vzdigne pri teh besedah bič in zamahne nad Gubcem.

Gubec se postavi trdno pred grajščaka ter mu pogleda ostro v oči; nato vzdigne desnico kvišku pa reče svečano:

Stojte, gospod! Mene še ni udaril nikdo razen turške sablje v službi kraljevi! Pri tem pokaže brazgotino na svojem čelu.

Tahu omahne roka, Gubec pa nadaljuje prav mirno:

Milostivi gospod, povejte mi, kaj nameravate z mojim nečakom Jutom Mogaičem?

Kmalu boš videl, pes kmečki! A povem ti, drži svoj vražji jezik za zobmi in ne hodi mi iz kože, če ne te dam sred Stubice živega odreti, reče Tah razjarjen in odide v grad.

Kmet zaškripa z zobmi, stisne orjaško pest in z grozečim pogledom sikne za grajščakom:

Tudi ti, krvolok, boš kmalu videl! ter odide z grada.

IV.

„Ali ste ujeli Juro Mogaiča?“ — „Smo ga, smo!“ Ravno istega dne, ko je hodil Gubec na Susjed k Tahu, je bil Juro Mogaič v Brdoven pri svoji

da se doneski in prispevki iz brežiškega, laškega in sevniškega okraja ne pošiljajo nanj, ampak naravnost na upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Maribor. Zanimanje za list vedno bolj raste.

* **Novo liberalno društvo.** Liberalni učitelji na Stajerskem snujejo proti Slov. krščansko-socialni zvezi novo zvezo, ki jo hočejo imenovati Narodno-socialna zvezo. Bomo videli, ali imajo liberalni učitelji tudi še za kakšno drugo socialno delo smisel in ne samo za zvišanje svojih plač. Zelo dobro bi tudi bilo, da bi ta liberalno-učiteljska zveza posebno vneto delovala za narodnostno idejo med liberalnim učiteljstvom na Slov. Stajerskem, kajti pomanjkanja narodnega čustvovanja med našim liberalnim učiteljstvom se prikazuje vedno strašneje.

* **Tržne vesti.** Na žitnih trgih vlada neizpremenjena mlačnost, ni življenja, ne izprememb, ki bi povzročile preobrat v kupčiji in prometu. Tendenca je bila tekom tedna sicer mlačna in se je dalo od cen nekaj vinarjev odbiti, ali to ni oživilo konzuma in kupca, ki se izogibljeta trga. Tudi lastniki blaga mirno čakajo in se jim prav nič ne mudi s ponujanjem. Tudi inozemstvo poroča o mlačni tendenci. Seveda na rogoviljenje budimpeških spekulativcev ne da nihče ničesar, drugi trgi korakajo lastno pot, kar nam najbolj potrjuje češka tržišča, kjer so ponudbe znatne, cene pa za dobre tri krone pod budimpeško. Kar se tiče mlinskih izdatkov treba povdarjati, da je kupčija jako slaba, zaloge mlinov se vkljub omejenemu obratu množe. Ogrski mlini se bavijo z mislijo, da omejijo obrat na štiri dni v tednu ter se vrše tozadevna pogajanja. Izvoz je popolnoma zaspal, otrobi in klajna moka, ki so pokrivali vsled visoke cene zgubo pri moki, so v ceni znatno padli. Znatni padeč cen usnja je zahteval svoje žrtve. Ko je to dosegel, so se začele cene, ki so več mesecev padale, zopet dvigati. Prizadeti krogi trdijo, da so cene prekoračila najnižjo mejo. — Denarni trg je začel kazati prijaznejše lice, napetost in draginja je začela popuščati. Pričakuje se v kratkem izprememba bančne obrestne mere. Kupčija na borzah kaže vpliv denarne olajšave. Ameriški železni trg tudi ozdravlja. Tendenca je postala jačja, zanimanje za surovo železo je večje, a industrijsko življenje je še neizpremenjeno, in so poročila o zopetnem obratovanju tovarn iz mnogih krajev neresnična.

* **Zadružni tečaj v Mariboru** je sijajno uspel; 65 udeležencev je obiskovalo tečaj in z velikim zanimanjem sledilo predavanjem, in izvrševalo praktična dela. O tem tečaju, ki je prvi na Spodnjem Stajerskem, se bo spisala brošura, ki bo vsebovala vsa predavanja ter najširše sloje poučila o zadružništvu. Narodna stranka kaže zanimanje za gospodarsko delo s tem, da ta strogo gospodarski tečaj napada in ž njim v zvezo spravlja gg. dr. Korošca in dr. Verstovška, katera nista imela v tečaju nobenega predavanja. Iz vsega odseva je za vsled ponosrednega knjigovodstvenega in socialnega tečaja Narodne stranke. Več takih napadov na naše tečaje bo pridobilo obilo privržencev za našo dobro stvar in prosimo gg. Jošt in Lesničar za več tako duhovitih časninarskih cvetk, kakor je ta v „Domovini“ radi zadružnega tečaja.

* **Narodna stranka** je vzela patent za vse Prleke; kdor ga še ni dobil, naj se oglasi pri gg. članih odbora Narodne stranke Jošt in Lesničar.

* **Zadružna zveza v Celju** je po izjavi „Domovine“ z dne 13. jan. liberalna; v tej štev. „Domovine“ se namreč očita bivšemu uradniku Zadružne zveze v Celju, da je jedel pri liberalcih kruh Stajerske posojilnice, pri kateri sede v načelstvu naši pristaši in koroške posojilnice, katere vodijo delavni

nevesti Janici. Poln radosti ji je pripovedoval, kako da je ujec Mato dovolil ženitev, da naj se hitro pripravljata in da pridejo svahte v kratkem po njo.

Ostal je pri Janici do večera in šele ko je že plaval mesec visoko nad Brdovcem, se je ločil od nje in jo nameril proti Stubici. Povsod tiho kakor v grobu, nikjer živega bitja; samo mesec obseva ta divni kraj s svojim čarobnim sijajem. Večer kakor nalašč zanj, ki je bil ves zatopljen v sanje in premišljal, kako bo srečen ob strani pridne Janice, kako bosta oba skrbno gospodarila, in pomagala pri delu stricu Matiju itd.

Naenkrat se mu zazdi, da je v grmovju nekaj zašuštel; vleče na uho, a vse je tiho. Gre dalje in zopet nekaj kakor človeški glasovi. Čuden strah in nemir se ga poloti, hitreje začne stopati in trdneje stisne gorjačo.

Pride tik velikega grma, ki je stal ob cesti, kar začuje žvižg.

Še predno je mogel spoznati, odkod prihaja ta pisk, že ga popadejo krepke pesti. Veliko plahto mu vržejo čez glavo, pa ga podro na tla ter mu z močnimi vrvmi zvežejo roke in noge.

Tako zvezan se ni mogel več rešiti; le zamolklo klicanje na pomoč se je čulo izpod plahte. Napadalc ga hitro vzdignejo na konja in v diru odjezdijo. Kmalu je šlo po bregu navzgor, dokler se ne ustavijo. Juro je čul, kako se odpirajo velika vrata, kako ga vzdigajo raz konja, kako ga potem zgrabijo štiri roke in ga nekam nesejo. Nato ga položijo zopet na tla, mu razvežejo noge in potegnejo plahto z glave.

Ko se malo ogleda, s strahom zapazi, da leži med zidovjem na goli zemlji in zaman se ozira po kakem oknu. Pred njim stoji mladič rjavkastega ob-

čuhovniki, zapomnite si to! Izjava je tembolj značilna, ker sedi v konzorciju „Domovine“ zaslužni ravnatelj Zadružne zveze v Celju, Jošt, kateri daje smer listu „Domovini.“ Pričakujemo od g. Jošta popravek!

* **„Domovinina“ nevednost in lažljivost in bogokrunstvo.** „Domovina“ je ob sklepu „zadružnega tečaja“, ki se je pretečeni teden vršil v Mariboru, zapisala nekaj stavkov, ki zopet spričujejo njeno občudovanja vredno nevednost in nespreobrnjeno lažljivost. Piše, da je ta tečaj priredila „Kmečka zveza“, ki tudi prireja krščansko socialne kurze. Oboje ni res. „Zadružni tečaj“ je priredila „Zadružna zveza“ v Ljubljani, socialne kurze pa prireja „Slovenska kršč. socialna zveza“ v Mariboru, in ne „Kmečka zveza“. Vidi se torej, da je socialnih kurzev in sploh poučnih tečajev krvavo treba tukli veleprosvitljenim urednikom „Domovine“, in ne samo našim vrlim kmečkim mladeničem. Tamkaj bi se, ker vendar upamo, da človeška narava ni tako docela pokvarjena, da bi ne bila dostopna za resnico, morda tudi prepričali o krivičnosti svoje pisave, s katero venomer blatijo naše kurze, češ, da se tam uči, kako se naj liberalca ovaja ali črni ali bojkotira ali pa v bikovko, kolom ali kakim podobnim pojasnevanjem spreobrača k edinó zveličavnemu političnemu prepričanju naše duhovniške stranke in takozvane „Kmečke zveze“. Gospodje, kar ste tukaj zapisali, gre na račun vaše stranke. Zgodovina spričuje, da je bila laž že od nekdaj najbolj priljubljeno orodje liberalizma, in zgodovina strankarskega boja na Stajerskem kaže, da bikovka in pasji bič ni orožje naše stranke, ampak orožje voditeljev „Narodne stranke“. In kaj naj moremo o sledečih besedah, ki jih je ob ti priliki zapisala „Domovina“: „Škoda le, da ljubljanskega gapuda ni vedno pri nas, kajti potem bi imeli v Mariboru nekaj, za kar bi nas vsi drugi Slovenci zavidali, namreč posebljeno „sveto trojico“. Če bi se kje govorilo o klerikalstvu, vsakdo bi si takoj predočil to trojico, našega Karleka, kateremu ob strani kima Pušenjak, nad obema pa se sveti žarni obraz boga očeta — dr. Korošca. Ali ni to najlepša sveta trojica?! Le takrat bi jim huda prela, če bi se šlo za to, kateri bo sveti Duh!“ To je bogokrunstvo, ki ga je sposoben samo kak predrzen, nesramn in neveren liberalcec. Ti pa, slovensko ljudstvo, ali boš trpelo, da se tvoje najsvetejše verske svetinje teptajo v blato? „Domovina“ piše tako, kakor more pisati samo kak nesramen židovski ali pa podivjan socialdemokratski list. Zato pa je dolžnost vsakega krščanskega očeta, ki še ima kaj smisla za svoj blagor in za blagor svojih otrok, in sploh vsakega značajnega slovenskega moža, da vrže ta list proč od sebe. Ven iz krščanski hiš z nekrščansko „Domovino“!

Mariborski okraj.

m Sv. Marjeta ob Pesnici. Prvi je umrl v letošnjem letu pri nas Janez Pečovnik, posestnik v Roperčah, mož v najboljših letih, še ne 40 let star. V nedeljo večer, dne 12. t. m., je iz gostilne grede utonil v Pesnici. Zapušča vdovo v blagoslovljenem stanu, in šestero nepreskrbljenih otrok. N. v. m. p.!

m Nesreča pri streljanju. Minoli četrtek je ustrelil domobranec Jakob Krešl svojega tovariša Doblerja na vojaškem strelišču v Radvanju pri Mariboru. Po sklepu streljanja je ostala še ena ostrá patrona v puški, česar pa Krešl ni zapazil. Ko je hotel zatvor zapreti, vžgala se je dotična patrona in krogla je šla Doblerju v vrat, ki se je zgrudil mrtev na tla.

raza z železno čelado na glavi in z gorečo bakljo v roki, pa še dva druga moža v vojaški opravi.

Kaj sem vam storil? Kaj hočete z menoj? Razbojnik! Razvežite mi roke! Pustite me, če poznate Boga! stoče Juro.

Vojak ga oplazi po glavi, da se mu pcedi kri in zakriči nad njim:

Tiho, pes!

Kakor divji ris skoči ujetnik na noge, pa že ga sune drug vojak s sulico z vso močjo v prsi in ga pobije na tla.

Mala vratica se odpro in skozi nje pokuka debela glava Petra Bošnjaka.

Ali ste ujeli Juro Mogaiča, tega pička?

Smo ga, smo! Ravno pred Bistrom smo ga zgrabili.

Veseli se, golobček moj, se obrne Peter pogljiivo k Juru. Hej, zdaj se bo radoval naš gospod Tah, da se je vpisal v njegovo vojsko tako krasen konjenik!

Jezik za zobmi! zakriči Juro ves besen. Jaz sem slobodnjak in Tah me nima pravice siliti v vojake. Kralju ga tožim!

Le toži ga, le! Pa ne vem, če bo te kralj mogel kaj slišati! Ali ne vidiš, da nima tvoja kamrica nobenega okna? — Aha, ženil bi se rad, dobro vem. Pa le počakaj še malo, za nekaj let, ko se povrneš zopet domu, če ti Turki ne odsekajo glave, a zdaj si še premlad. — Hajd, fantje! Tebi, slobodnjak, pa lahko noč!

Peter zavrti v vratih ključ, Juro pa nasloni glavo na mrzel kamen; tako sloneč dolgo v noč moli in prosi Boga, da ga reši iz kremljev grajščakovih in mu da moči za strašno maščevanje.

(Dalje prihodnj.)